

283. Ó, áldott nap

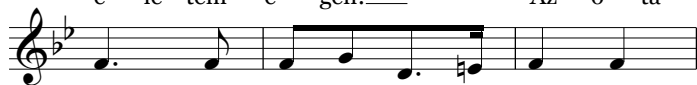
Ó, ál - dott nap, me - lyen szent haj - nal -

csil - lag: Jé - zus tűnt fel az

é - le - tem e - gén! — Az - ó - ta

szá - mom - ra új é - let vir - radt,

El - múlt az éj, szent fény - ben é - lek

én. Tu - dom, tu - dom, hogy nem va - gyok rá

mél - tó, Mé - gis sze - ret, s ez

min - den - nél na - gyobb. Bár - mit a -

zért, ha még oly ked-ves és jó, Jé-zu-sért
sí - ve - sen vesz - ni ha - gyok.

2. Ó, áldott nap, melyen Jézust megláttam Véres kereszttjén értem függeni! Szeretetét oly sokszor megcsodáltam, De sohasem tudtam megérteni.

Tudom, tudom...

3. Ó, áldott nap, melyen Jézus, az Orvos, Beteg lelkemre tette szent kezét! Tudom azóta, hogy e kéz feloldoz, Meggyógyítja a bűn minden sebét.

Tudom, tudom...

4. Ó, áldott nap, melyen Jézust, a Pásztort, Követni boldogan indultam el! Lelkem azóta szükségét nem látott, Mert biztos út az, melyen Ő terel.

Tudom, tudom...

5. Ó, áldott nap, melyen majd eljön értem, És én meglátom szemtől szemben Őt! Akkor, mert nem lesz, mi engem kísértsen, Nem lesz majd árny többé kettőnk között.

Tudom, tudom...

Kovács Elemér (1907–1993)